

ANAMNÉZA

Anamnéza patrí medzi najoriginálnejšie prvky EM. Koná sa po konsekrácii a vyjadruje to, čo prikázal Pán: *Toto robte na moju pamiatku*. Po premenení prichádza čas vysvetliť zmysel toho, čo sa v ňom uskutočnilo: pamiatka smrti a zmŕtvychvstania Pána. Obeta, ktorú Cirkev slávi, je pre svoj obsah Kristovým veľkonočným tajomstvom.

Slová v slávení potvrdzujú skutočnú sviatosťnú povahu Eucharistie. Sprítomňuje sa tu Posledná večera, Kristovo umučenie a oslávenie a zároveň vstupujeme do Kristovho diela spásy. Svätý Ambróz pripája aj ďalšiu časť Kristovho tajomstva: nanebovstúpenie Krista. Osobitným prvkom anamnézy v novej rímskej liturgii je zvolanie veriacich po konsekrácii. Je to veľmi významná pomoc pre účasť Božieho ľudu na EM. Toto zvolanie znamená rast toho, čo kňaz vo výzve celkom nedopovedal. Tajomstvo viery je smrť a zmŕtvychvstanie Pána, ktoré si veriaci pripomínajú, zvestujú a na ktorom môžu mať účasť. Latinský text pre výzvu kňaza má len formu: **Mysterium fidei**.

Náš misál uvádza tri zvolania, ktoré sú vyznaním, verejným ohlasovaním a pamiatkou, pri čom sa spoločenstvo obracia priamo na Krista, kým ostatné texty sa obracajú na Otca.

Prvá aklamácia znie: K: **Hľa, tajomstvo viery** - V: *Smrť tvoju, Pane, zvestujeme a tvoje zmŕtvychvstanie vyznávame, kým neprídeš v sláve*. Vychádza z 1 Kor 11,26 a výslovne hovorí o veľkonočnom tajomstve (smrť - zmŕtvychvstanie). Dvakrát vyjadruje povahu zvestovania (zvestujeme - vyznávame).

Druhý: K: **Vyznajme tajomstvo viery**. - V: *Pane, keď jeme tento chlieb a pijeme z tohto kalicha, zvestujeme tvoju smrť, kým neprídeš v sláve*. Je to skoro doslovné citovanie 1 Kor 11,26.

Tretia: K: **Veľké je tajomstvo viery**. - V: *Spasiteľ sveta, zachráň nás, veď ty si nás vykúpil svojím krížom a zmŕtvychvstaním*. Táto výslovne spomína zmŕtvychvstanie. Je to skôr prosba.

OBETOVANIE

V modlitbe obetovania obetujeme nebeskému Otcovi eucharistické dary: telo a krv Ježiša Krista; telo, ktoré sa obetovalo na kríži za nás, a krv, ktorá bola za nás vyliata na odpustenie hriechov. Eucharistia je obeta kríža, ktorá sa tu teraz sprítomnila. Veľmi pekne to vystihuje modlitba: *„Vždy, keď slávime pamiatku Kristovej obety, uskutočňuje sa v nás dielo vykúpenia.“*

Smernice Rímskeho misála hovoria: *„Cirkev si želá, aby veriaci prinášali nielen nepoškrvnenú obeť, ale aby vedeli obetovať aj seba samých... a aby sa zdokonaľovali v spojení s Bohom a medzi sebou.“* Cirkev je pozvaná mať účasť na Kristovej obete na slávu Otca a na spásu sveta. Zároveň prosí o zjednotenie s Bohom a o zjednotenie sa medzi bratmi. Keď obetuje Kristovo telo a krv, veriaci majú priniesť obeť svojho života. Obeta, ktorú prinášajú veriaci, je odpoveď na Kristovu spásonosnú činnosť a účasť na nej. Preto „obetovanie“ nie je len úlohou kňaza, ale celé spoločenstvo veriacich sa v eucharistickej modlitbe obetuje Otcovi skrze Krista, s Kristom a v Kristovi.

Je vhodné zakončiť túto kapitolu slovami sv. Jána Pavla II.: *„Vedomie veriacich, že prinášajú obetné dary, by sa malo udržať cez celú svätú omšu. Ba viac, malo by vyvrcholiť vo chvíli konsekrácie a obetnej anamnézy. Veľmi to napomáhajú aj slová, ktoré kňaz prednáša nahlas: „Zhliadni, prosíme, na dar svojej Cirkvi a spoznaj v ňom obetovaného Baránka, ktorý podľa tvojej vôle zmieril nás s tebou; a všetkých, ktorí sa živíme telom*

a krvou tvojho Syna, naplň Duchom Svätým, aby sme boli v Kristovi jedno telo a jeden Duch. Nech Duch Svätý urobí z nás ustavičnú obeť pre teba...“

BS, zvolaním po premenení sme akoby vtiahnutí do tohto tajomstva. Už to nie je len vec kňaza, ktorý slávi svätú omšu. Všetci vyznávame a všetci zvestujeme Pánovu smrť. A to predovšetkým svojím životom. Ved' žijeme len vďaka jeho smrti a zmŕtvychvstaniu. Keby to Ježiš nepodstúpil, boli by sme duchovne mŕtvi a nemali by sme nádej na večnú blaženosť. Preto je také dôležité spojenie s Kristom, pochovanie našich hriechov v jeho smrti a naše zmŕtvychvstanie s ním k novému životu. A s tým hlboko súvisí aj naša ochota a odhodlanie obetovať sa Bohu i pre dobro spoločenstva. Aj tu sa však vyžaduje veľká úprimnosť a pravdivosť z našej strany. Kiežby nás veľkosť tohto tajomstva stále viac viedla k úprimnému obráteniu sa k Ježišovi a k svedectvu života nás kresťanov, ktorí sme si vedomí svojho vykúpenia. Amen.